

Ruhsuz Doğmuş Harfler

– AliKemal · 25 Eylül 2015

Aşksızlık suskunluktur
Ruhsuz doğmuş harfler kişinin suskunluğudur.
Her suskunluk yeni harfler doğurmakta, dilsiz...
Yazmak için zorlama kalemini lütfen, yazmaz!
Ruhsuz doğmuş harfler aşksızlığın alfabetesidir.
Aşksızlığın suskunluğu ruh yakar / can acıtır
Ruhumuz öylesine garip, öylesine çilekeş, acı içinde...
Onun için, yüreğim daha hızlı atmakta.
Ağlamalarım yağmakta üstünüze.
Kim hafifletebilir ruh acısını?
Ruhsuz bir bedeni hangi harf teselli edebilir?
Fırsat bulsalar da kalpler açıklayabilse realiteyi abartısız, samimî...
Aşk, hurâfelerle elde edilemez ...
Hidrellez gecelerinde
Soğuk alevlerin gölgesi düşerken üstümüze
Ağaç dallarına bağlanılan
çaputların beceriksizliğinden
kimin için,/ kim,/ aşk dileyebilir?
Ölü ruhlular için kim ruh olabilir?
Ve hangi yolları aşır rayına oturur bir ruh?
Rayına oturur mu sahiden?
Edasından, nazından ya da yaradılışından mı?
İsteklerinden mi yoksa realitesinden mi?
Öyle fazla saçmıyorlar ki...
Yüreğimin ortasında karanlık bir boşluk oluşmakta
Karanlıklar/karanlıklar kadar korkutucu/
Boşluklar karartıyor ruhumuzu...
Özel olan bir şarkı yok ruhsuz kulaklarında.
Böylesi safsata eylemlerle çoğaltılamaz aşkın gramajı.
Sunî itikatlarımızda ağlamalıyız halimize...
Harfleri suskunluklarından kurtardı şiirler,
İnsanın hurafelere inandığı bir yaşamda
harfler palavra sıkılmaktan farklı bir işe yaramıyor ki!
Son verdikleri her suskunluk adına
şiirleri cezalandırmalı hakçası...

Aşk kavuşmaktır ve sonra sevişmektir...
Kavuşmak, gamlı ayrılıklar sonrası dumanı üstünde, sıcacık.
Yürekler birbirine sığışmakta;
Doruklarına çıkılmakta aşkın duvarlar ardında,
her şehvetin rengi beyaz olmalı sonunda...
Mantığı atmalı aşktan...
"İdrar yollarımda stokladım taşları /taşlamaya seni,
affetmeyeceğim ihanetini"